

muligt. Derved er Risikoen for Banerne blevet meget større. Under den Tilstand, vi nu befinder os i, vilde jeg nødig se, at den Ulykke skulde ske — jeg vil i det hele taget nødig se, at Ulykker sker, — at den store Fabrik „Scandia“ ved Randers kom i Brand, efter at Toget fra Randers til Hadsund havde passeret denne Bygning, thi saa vilde denne Bane komme til at erstatte hele det vældige Tab, hvis det ikke kunde bevises, at Brandskaden var afstedkommet ved, at f. Eks. en Vagabond havde sat Ild paa. I det hele taget er der jo Fare for, at Banerne, saa længe vi ikke har bestemte Regler paa det Omraade, kan komme til at lide store Tab, skønt Ulykkerne er foranledigede af andre, idet det er paalagt Banerne at skulle bevise, at det er andre, der har forårsaget Ildsvaaden; ellers er de erstatningspligtige. Ikke alene for de Baner, som fremtidig skal anlægges, foreslaas der nu her mange flere Sikkerhedsforanstaltninger, end man hidtil har kendt, men ogsaa for de bestaaende Jernbaneanlæg foreslaas det, at der skal ned sættes en Kommission for i Overensstemmelse med de angivne Regler at tage Forholdene nærmere i Øjesyn og i det hele taget sørge for, at de Foranstaltninger kan blive truffet, som er nødvendige for at forhindre, at store Tab kan forårsages ved Gnistantændelse fra Lokomotiverne. Det er en Selvfølge, at de, der lider Tab, skal have Erstatning; det er der ikke nogen, der vil modsætte sig, de skal have en rimelig Erstatning. Men med Hensyn til de Ting, der kan assureres, f. Eks. Bygninger o. s. v., forekommer det mig rigtignok, at de strenge Bestemmelser, der nu er truffet ifølge de afsagte Domme, maa man søge at gøre overflødige derved, at der gribes ind i Tide og træffes Forholdsregler, der kan medføre, at Brandfaren ikke bliver saa stor; saare mange er nemlig ret skødesløse med Hensyn til at vedligeholde de Brandbælter, der foreskrives anlagt mellem de vedkommende Bygninger og de paagældende Jernbaner.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de forskellige Enkeltheder i Lovforslagene; de vil naturligt kunne drøftes i et Udvalg, som jeg vil tillade mig at foreslaa Tinget at ned sætte, naar første Behandling er endt. Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at anbefale disse to Lovforslag til at nyde velvillig og helst tillige hurtig Fremme i dette høje Ting.

Valdemar Olsen: Efter den ret udførlige Omtale, det ærede Medlem fra As-

sens (Klaus Berntsen) har gjort disse to Lovforslag til Genstand for, skal jeg for at undgaa Gentagelser fatte mig ganske kort. Jeg er ligesom det ærede Medlem fra Assens den højtærede Trafikminister taknemmelig for, at disse Lovforslag er fremkommet. Jeg finder, at de er ganske betimelige og nødvendige, og glæder mig til at faa Orden i denne Sag, saaledes at der bliver Klarhed over, hvilket Erstatningsansvar Jernbanerne har overfor Publikum. Da Forslagene skal henvises til en Udvalgsbehandling, mener jeg, det vil være mere passende at komme ind paa en Omtale af de enkelte Bestemmelser i dette Udvalg end her i Salen. Naturligvis maa man tage Forbehold overfor Enkelthederne, men jeg skal dog udtale, at mit Parti i det store og hele er ganske enig i, at disse Lovforslag bør gennemføres. Om saadanne enkelte Bestemmelser som, hvor vidt Maksimums- og Minimumstaksterne er de rette, kan der bedst tales i Udvalget; jeg antager heller ikke, at nogen vil paastaa, at disse Tal er de absolut rigtige, saa at der ikke skulde kunne røres ved den; og jeg haaber, at den højtærede Minister er enig med mig heri. Jeg kan i øvrigt ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Venstre har sagt om disse Lovforslag og anbefale dem til Tingets velvillige og hurtige Behandling, saaledes at vi kan faa en Ende paa denne Sag, der, som det allerede er sagt, har været under Behandling i meget lang Tid.

J. Andersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) min Tilslutning til, hvad han har sagt om disse to Lovforslag. Vi ønsker, at de hurtigst muligt kan blive gennemført, saaledes at vi kan komme bort fra den nuværende uholdbare Tilstand. Navnlige maa vi hurtigst muligt se at komme bort fra den Bevisbyrde, der i Øjeblikket paahviler Jernbanerne, og som medfører ganske mærkelige Forhold. Det kan ske, at man ved nye Jernbaneanlæg kan komme til at lægge Baner nærmere ved et Hus, end Loven tillader, saaledes at Jernbanen maa give den paagældende Husejer en Erstatning til Ombygning og Sikring af Huset, idet et brandfarligt Tag maaske skal gøres mindre brandfarligt ved at dækkes med haardt Materiale. Jernbanen udbetaler saa den paagældende Ejer dette Beløb, men han undlader at udføre Arbejdet, og hans Forsikringsselskab opkræver da en højere Præmie af ham, fordi Bygningen